GREGORIUS MAGNUS
12. Jh.
Seite 147r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26049
Copyright: Admont, Benediktinerstift

bene mor subdit. Et flama de ore ei egredit. Flama
q̄ppe oris ei. ē ipsa instigatio occulte locutionis. Praue
enim suasionis ūba ad unuuscuiq; animū facit. S; flama ē q̄d
de ore ei egdit. qa ardet in desideriis anim cū ei suggesti
onib instigat. Hec cotidie suggerit. hec usq; ad psentis
uite tminū suggerere ñ desistit. S; tunc se nequi dila
tat. cū p illu dapnatū hominē penetrans in hui se mun
di glā apti ostendat. Tunc ab ei narib uastator fumus
pcedit. qa humana corda signor ei admurmurationib tri
ta amplior instigatio pcutit. Tunc ei halitū ardere ue
hementi prunas facit. qua reprbor mtes qs iā calentes amore
gle tēporalis muenerit. suggestionis sue flatib usq; ad ne
quitiā exercende crudelitatis incendit. Tunc de ore ei
flama egredit. qua q̄cq̄ p se. q̄cq̄ p pdicatores suos loq̄t
ignis ē. q infructuosa lugna cōcremant. Igne aū trene cō
cupiscentie eor mens tangit. q nequ fieri priosa metalla
cōcupiscunt. Quū oris ei ñ uult flama affici. uxta doc
toris ueri sententiā ñ lugnū. fenū. stipula. S; aurū. ar
gentū. ⁊ priosus lapis cupit inuenirī. qr tanto ignis
suasionis illi ampli incendit. quanto se ad sententiam mol
liore q̄sq; pbuerit. S; qr nulla ratione cōcedit ut mens
in hac corruptibili carne posita. neq; suasionis ei ardore
tangat. restat ut malignis flatib adusta. ad orationis se
opem sine cessatione cūrat. Flamā q̄ppe suggestionū
illi extinguit cui unda. L A C R I M A R V M.

Explicit lib. xxxm. Incipit tricesimus
V I A E X Q V A R T V S.

H o c m v n d o c o r p v s g e r i
mus. unūsquisq; tminū ex ea q nos sum
parte pensem. Cui q̄ppe qualis sit mun
di finis cognoscam. sollicite aspiciam hoc si
quod de mundo gestam. Eras ⁊ enim nra p